

Őszi kaland

Itt az ősz! Egy októberi délutánon úgy döntöttünk, családom és én, ja és a két kutya, hogy elmegyünk sétálni az Aranyoslapi - forráshoz és a környező erdőbe (amihez nekem semmi kedvem nem volt).

Autókkal mentünk a forráshoz, hogy már húsz percet pluszba ne gyalogoljunk (szemforgatás). Mikor odaértünk, „kipattantunk” és elindultunk sétálni. Abi és Rezső (a két kutya) csak úgy húzták a pórászt és vele minket is. Amíg ballagtunk, beszélgettünk az új szenvedélyemről, az X-Akták (nem fizetett promóció!) sorozatról, amiről kiderült, hogy keresztanyámék is anno rendszeresen nézték a tévében.

Jártunk, keltünk tovább. Nagypám ismeretlentől is ismeretlenebb utakra vezetett minket, ahol sok szép makkot gyűjtöttünk, a kutyák meg kullancsot magukba (mint utólag kiderült). Láttam gyilkos galócát, pont úgy nézett ki, mint a régi gyerekmesékben. Lásd mindenki (kivéve én) nekiállt vadul fényképezgetni, mintha sose láttak volna piros alapon fehér pöttyös gombát. Visszafelé Mama (nem a horrorfilmből) apró szelíd gesztenyékre bukkant az egyik háznál, és gyorsan teletömte zsebeit.

Mi, vagyis Péter (a keresztapám) és én, meg a két kutya előresiettünk, mivel Olívia (a legkisebb húgom) talált egy lapos, döglött békát és elkezdte egyensúlyozni egy boton, Glória (a nagyobbik húgom) pedig egy szép mezei pillangót fényképezett. A többiek élvezték a lenyugvó nap melegét, és valószínűleg mindenki azt gondolta: „Nézem ezt a gyönyörű tájat itten!”(idézet: Pamkutya).

Amíg vártunk „lassúmenés” csapatra, leültünk egy padra sütkérezni.

Amint beért minket „lassúmenés” csapat, Abi kutya és én előre rohantunk a kocsikhoz. Láttam, amint csillog a nap a Renault Thalia (nem fizetett promóció ez sem!) csomagtartóján, gondoltam: Csinálok pár képet Abiról. Meg is tettem. Mikor a család többi tagja odaért, csodálkozva látták, hogy Abi a csomagtartón pózol.

Hazaértünk, rögtön Mama (megint nem a horrorfilmből) megsütötte a gesztenyéket, mi addig felraktuk a jó képeket a Facebookra (és ez sem fizetett promóció). Mikor megsült a gesztenye, még forrón felfaltuk. Hát nagyjából ennyi az én erdei kalandom.